

Mingəçevirdə şölə saçan söz ocağı

Azərbaycan Yazıçılar Birliyi Mingəçevir Bölməsinin sədri, şair-publisist İsmayıl İmanzadə Cəbrayıl rayonunun Böyük Mərcanlı kəndində dünyaya göz açıb. İlk dəfə "İşıqlar" adlı şeiri rayon qəzetində, "Söyüd" adlı şeiri isə "Ədəbiyyat və incəsənət" qəzetində dərc olunub. Hazırda 30 kitabın müəlifidir.

Füzuli və Cəbrayıl rayonlarında 19 il müəllim işləmiş, bir sıra məsul vəzifələrdə çalışmış İsmayıl İmanzadə 1993-cü ilin avqust ayına kimi rayonun yazarlarını bir araya gətirən "Ümid" Ədəbi Klubuna rəhbərlik edib. Məcburi köçkün kimi Mingəçevirə gələndən sonra uzun illər burada nəşr olunan "Səda" və "Mingəçevir" qəzetlərində şöbə müdiri olub. Bəstəkarlar Şəfiqə Axundova, Nadir Əzimov və başqaları onun 50-yə yaxın şeirini mahnıya çeviriblər. Düz 25 ildir ki, AYB-nin Mingəçevir bölməsinə rəhbərlik edir. Onunla müsahibəni təqdim edirik:

– İsmayıl müəllim, bildiyimiz kimi, torpaqlarımız işğal olunanda Qarabağda yaşayan yaradıcı ziyalıların böyük bir qismi Bakıya üz tutdu. Sizsə yenidən əyalətdə yaşamağa üstünlük verdiniz. Maraqlıdır, niyə məhz Mingəçeviri seçdiniz?

– Tale belə gətirdi. Əslində, Bakıda çoxlu tanışlarım, yazar dostlarım vardı.

Düşmən qəfil başımızın üstünü kəsdirəndə, başqaları kimi, mən də Arazi keçib İrana, sonra isə Bileşuvər ərazisindəki qaçqın düşərgəsinə getdim. Bir neçə gündən sonra boş ciblə, köhnə əyin-başla Bakıda kimlərsə himayəsinə sığınmağı özümə rəva bilmədim və heç bir tanışlığım olmayan Mingəçevirə gedəsi oldum. Beləcə, burada yaşayıb-yaratmağa başladım. Şükürlər olsun ki, öz zəhmətimlə ayaqda qalmağı bacardım və heç kimin qarşısında gözükölgəli olmadım...

– Bəs, AYB-nin şəhərdəki bölməsi necə açıldı?

– Qəzetdə işləməyim mənə şəhərin ədəbi aləmi ilə doğmalaşdırdı. Mingəçevirdə Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin yeganə üzvü idim. 1995-cı ildə pedaqoji universitetdə oxuyan tələbə qızıma baş çəkmək üçün Bakıya getmişdim. AYB-nin binasında "Ulduz" və "Azərbaycan" jurnallarına şeirlərimi təqdim etdim. İkinci mərtəbəyə enəndə Xalq şairi Fikrət Qoca ilə rastlaşdım. Onun iş otağında söhbət edərkən Mingəçevirdə AYB-nin bölməsinin açılmasını arzuladığımı dilə gətirdim. Onun təklifi ilə birlikdə Anar müəllimin yanına getdik. Təklifim bəyənilirdi, amma Mingəçevir Şəhər İcra Hakimiyyətinin ovaxtkı başçısı bu istəyin reallaşmasına



müəyyən maneələr törətsə də, ondan sonra həmin vəzifəyə təyin olunan Məhəbbət Qarabağlı işimizə xeyir-dua verdi. AYB-yə lazımı müraciət göndərildi və bölmə üçün otaq ayrıldı, təmir edildi və fəaliyyətə başladıq.

– Həmin vaxtdan artıq 25 il keçir. Əsrin dördü-biri ərzində AYB-nin Mingəçevir bölməsi şəhərdə ədəbi aləmin formalaşması naminə hansı işləri görüb?

– Dəyərli alim dostum Rüstəm Kamaşın və tanınmış ictimai xadim, ədəbiyyatşünas Ramiz Göyüşün mətbuatda dərc edilmiş yazılarında deyildiyi kimi, sovetlər birliyi dövründə rus dilinin hökm sürdüyü bir şəraitdə tədricən kosmopolitləşən bir şəhərin adını ölkəmizin "ədəbi xəritəsinə" yazdırmağa çalışmışıq. İllər uzununu Mingəçevirdə yaşasalar da, uzaqbaşı arabir imzaları yalnız yerli mətbuatda görünən qələm sahiblərinin əsərlərinin mərkəzi mətbuata "ayaq açmasına" bölmə yardımçı olub. 2001–2003-cü illərdə bölmənin nəşr etdirdiyi "İnam" qəzeti, 2008–2020-ci illər aralığında isə işıq üzü görən "Bənövşə" (əvvəlki adı "Mingəçevir leysanı") jurnalı da yazarlarımızın ölkə səviyyəsində tanınmasına böyük töhfələr verib.

Bildirim ki, 2014–2022-ci illər aralığında "Aranın söz sovuğu", "Uzaqdan gələn səs", "Bir ocağın şöləsiyik", "Ruhumuzun yaz havası" adlı almanaxlarımız nəşrolunub və həmin topluların hər birinin həm Mingəçevirdə, həm də AYB-nin Natəvan klubunda təqdimat mərasimləri keçirilib. Ölkə Prezidentinin sərəncamlarına əsasən, klassik və çağdaş Azərbaycan ədəbiyyatının görkəmli simalarının yubileyləri, çoxsaylı poeziya gecələri və kitab təqdimatları keçirilib. Ötən il ulu öndər Heydər Əliyevin anadan olmasının 100 illiyi münasibətilə şəhər icra hakimiyyətinin dəstəyi ilə 2 nominasiya üzrə şeir müsabiqəsi təşkil etmişik.

– Bölmə üzvlərindən kimlərin adını çəkərdiniz?

– Ayrı-ayrı illərdə istedadlı yazarlarımızdan Besti Bərdəli, Qaraş İsmayıl,

Fəxrəddin Əziz, Məhyəddin Məhərrəm-oğlu, Zümrüd Rəhimova, Əhməd Süleymanov, Sabir Abdinli, Rafiq Ələkbər, Elşən Əzim, Nəsim Süleymanov, Zahid Kədər, Əbülfət Həsənoğlu, Səxavət Kəlbəcərlili, Elçin Məhərrəmli, Rəfael Dəmir-oğlu, Namiq Zaman... bizim təqdimatımızla AYB üzvlüyünə qəbul olunublar. Müntəzəm olaraq hər ayın 15-də və ayın sonuncu bazar günündə bölmənin tərkibində fəaliyyət göstərən "Palitra" Ədəbi Klubunun məşğələləri keçirilir. Bölmənin fəal üzvlərindən Bəhman Gülvəşəli, Məmməd Mərzili, Mehman Rəsulov, Samir Zəngəzurlu, Namaz Manafov və başqalarının da adını qeyd etmək istərdim.

– İsmayıl müəllim, torpaqlarımız azad olunandan sonra Cəbrayıl, Böyük Mərcanlıya getmişinizmi?

– Ötən il aprel ayında o ulu məkan da olmuşuq. Tarixi Zəfərimizdən sonra yolların çəkilişi, rayon mərkəzinin və bir çox kəndlərin bərpası yönündə görülən önəmli işlər bizi qürurlandırır. 30 illik yurd həsrətimizin sonunda keçirdiyimiz sevinc hissi qəriblikdə üzləşdiyimiz ağrı-acılarımızın üstündən biryolluq xətt çəkmək gücündədir. Bu sevinci bizə bəxş eləyən Ali Baş Komandana, Milli Ordumuzun əsgər və zabitlərinə dönə-dönə minnətdarlığımızı bildiririk! Şəhidlərimizə ulu Tanrıdan rəhmət diləyir, qazilərimize isə cansağlığı arzulayırıq.

– Yəqin ki, Cəbrayıl qayıdışın ön sirlərindən olacaqsınız.

– O günü həsrətlə gözləyənlərdən biri də mənəm. İnşallah, Allahdan ömür möhlətim tükənməyibse, qayıdıb yaradıcılığımı doğma yurdunda davam etdirəcək, rayonumuzun mədəni aləminin dirçəldilməsi naminə əlimdən gələni edəcəyəm. Gün o gün olsun ki, növbəti müsahibəni "Xaq qəzti"yə orada – dünyaya göz açdığım Böyük Mərcanlıda verim!

**Müsahibəni qələmə aldı:
İlqar HƏSƏNOV,
XQ-nin bölgə müxbiri**